

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 208/21
U Luxembourg 23. studenoga 2021.

Presuda u predmetu C-833/19 P
Vijeće/Hamas

Sud je potvrdio akte Vijeća kojima se Hamas zadržava na europskom popisu terorističkih organizacija

Opći sud nije smio poništiti zadržavanje Hamasa na tom popisu zbog toga što Vijeće nije potpisom ovjerilo individualna obrazloženja tih akata

Opći sud je presudom od 4. rujna 2019., Hamas/Vijeće¹, povodom tužbe za poništenje podnesene na temelju članka 263. UFEU-a, poništio četiri akta Vijeća Europske unije donesena u 2018.² kojima je Hamas bio zadržan na popisu priloženom Zajedničkom stajalištu 2001/931/ZVSP. On je na popis bio uvršten kao organizacija uključena u počinjenje terorističkih djela te su zato protiv njega bile donesene mjere zamrzavanja financijskih sredstava i gospodarskih izvora. Odbivši sedam od osam tužbenih razloga koje je Hamas istaknuo kako bi osporio svoje uvrštenje na taj popis, Opći je sud poništio pobijane akte u dijelu u kojem se odnose na tu organizaciju zbog toga što Vijeće nije potpisom ovjerilo obrazloženja tih akata, koja su se nalazila u zasebnim dokumentima. Opći sud se u tom pogledu pozvao na obvezu potpisivanja iz članka 297. stavka 2. prvog podstavka UFEU-a i članka 15. Poslovnika Vijeća³.

Sud je, odlučujući u velikom vijeću, ukinuo presudu Općeg suda od 4. rujna 2019. On smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je presudio da su predsjednik i glavni tajnik Vijeća morali potpisati obrazloženja u vezi sa zadržavanjem Hamasa na popisima priloženima pobijanim aktima, na isti način kao i same te akte koji sadržavaju općenito obrazloženje. Usto, ta je obrazloženja Vijeće donijelo istodobno s navedenim aktima, s kojima su ona bila neodvojivo povezana, te njihova vjerodostojnost nije bila valjano dovedena u pitanje.

Ocjena Suda

Sud je podsjetio, kao prvo, na to da iz presude Komisija/BASF⁴, na koju se Opći sud oslonio u presudi koja je predmet žalbe, proizlazi da je vlastoručno potpisivanje akta, osobito od strane predsjednika institucije koja ga je donijela, način ovjeravanja tog akta koji ima za cilj osigurati

¹ Presuda od 4. rujna 2019., Hamas/Vijeće (T-308/18)

² Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/475 od 21. ožujka 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2017/1426 (SL 2018., L 79, str. 26.); Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/468 od 21. ožujka 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2017/1420 (SL 2018., L 79, str. 7.); Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/1084 od 30. srpnja 2018. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2018/475 (SL 2018., L 194, str. 144.), i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/1071 od 30. srpnja 2018. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma te o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2018/468 (SL 2018., L 194, str. 23.)

³ U skladu s člankom 15. Poslovnika Vijeća, naslovljenim „Potpisivanje akata”: „Tekst akata koje donese Vijeće i onih koje donese Europski parlament i Vijeće u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom potpisuje predsjednik koji je na dužnosti u vrijeme donošenja i glavni tajnik. Glavni tajnik može delegirati svoje ovlasti za potpisivanje na glavne direktore Glavnog tajništva.” (Odluka Vijeća 2009/937/EU od 1. prosinca 2009. o donošenju Poslovnika Vijeća (SL 2009., L 325, str. 35.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 181.)).

⁴ Presuda od 15. lipnja 1994., Komisija/BASF i dr. (C-137/92 P)

pravnu sigurnost na način da se tekst koji je ta institucija donijela fiksno utvrdi u svim njegovim vjerodostojnim jezičnim verzijama. Takva ovjera u slučaju osporavanja omogućuje da se provjeri odgovaraju li dostavljeni ili objavljeni tekstovi u potpunosti tekstovima kako su usvojeni i volji njihova donositelja. Iako je u toj presudi Sud također podsjetio na to da izreka i obrazloženje odluke čine nedjeljivu cjelinu, Sud navodi da su sporne akte, za razliku od odluke o kojoj je bila riječ u navedenoj presudi, potpisali predsjednik institucije koja ih je donijela, odnosno Vijeće, i njegov glavni tajnik. Usto, ti akti, kako su objavljeni, sadržavaju općenito obrazloženje. Sud je također istaknuo da se pitanje u presudi Komisija/BASF nije odnosilo na to treba li vlastoručnim potpisom ovjeriti cijelo obrazloženje nekog akta u situaciji kada se jedan dio tog obrazloženja nalazi u zasebnom dokumentu, nego na neusklađenost između teksta odluke kako ju je usvojio njezin donositelj i teksta iste odluke kako je bila objavljena i priopćena. S obzirom na te različite elemente, Sud je zaključio da se njegova razmatranja iz presude Komisija/BASF ne mogu primijeniti na ovaj predmet.

Sud je, kao drugo, podsjetio na svoju sudsku praksu prema kojoj su akti kojima se predviđaju mjere ograničavanja, poput spornih akata, akti posebne prirode jer ujedno nalikuju na akte opće primjene, u dijelu u kojem se upućuju jednoj kategoriji općenito i apstraktno određenih adresata, i skupu individualnih odluka u vezi s tim osobama i subjektima čija se imena nalaze na popisima sadržanima u njihovim priložima. Iz pravila propisanog člankom 297. stavkom 2. prvim podstavkom UFEU-a proizlazi da sporne akte, koji čine nezakonodavne akte koji se usvajaju bilo u obliku uredbi ili u obliku odluka u kojima se ne određuje kome su upućene, mora potpisati predsjednik Vijeća, s obzirom na to da oni, u smislu te sudske prakse, nalikuju na opće akte. S druge strane, u mjeri u kojoj sporni akti nalikuju na skup individualnih odluka, za njih ne vrijedi takva obveza potpisivanja, nego samo obveza priopćavanja koja proizlazi iz članka 297. stavka 2. trećeg podstavka UFEU-a. Isto vrijedi i za obrazloženja koja su priložena spornim aktima, kako su dostavljena Hamasu, kojima se ne može pripisati opća priroda tih akata, nego njihov aspekt zbog kojih nalikuju na skup individualnih odluka. Slijedom toga, predsjednik Vijeća nema obvezu da osim akta koji sadržava općenito obrazloženje mjera ograničavanja potpiše i individualna obrazloženja koja se odnose na taj akt. Dovoljno je da se to obrazloženje valjano ovjeri na druge načine.

Prema mišljenju Suda, tumačenje članka 15. Poslovnika Vijeća dovodi do istog rješenja. Budući da taj članak treba tumačiti s obzirom na relevantne odredbe Ugovora, nije ga moguće tumačiti na način da se njime predsjedniku i glavnom tajniku te institucije nameće stroži zahtjev u vezi s potpisivanjem od onog koji proizlazi iz članka 297. stavka 2. prvog podstavka UFEU-a. Sud je istaknuo da se takva formalna obveza potpisivanja individualnih obrazloženja ne može izvesti ni iz obveze obrazlaganja predviđene člankom 296. UFEU-a. Naime, zahtjevi koji proizlaze iz te obveze ne smiju se miješati s onima koji se odnose na ovjeravanje akta Unije s obzirom na to da je nadzor poštovanja potpunog zahtjeva preduvjet za bilo koji drugi nadzor tog akta. Stoga je Sud smatrao da je prvi žalbeni razlog osnovan te je ukinuo presudu Općeg suda.

Budući da je stanje postupka, u skladu s člankom 61. prvim stavkom Statuta Suda, dopuštalo da Sud konačno odluči o sporu, Sud je utvrdio, kao treće, da je Vijeće dostavilo dokumente kojima se dokazuje da su obrazloženja bila donesena istodobno sa spornim aktima koje su potpisali predsjednik i glavni tajnik Vijeća, s kojima su bila neodvojivo povezana, te da se Hamas nije pozvao ni na jedan indicij kojim bi se moglo dovesti u pitanje to da tekst obrazloženja koje mu je bilo dostavljeno u potpunosti odgovara onome koje je usvojilo Vijeće. Budući da Hamas nije valjano doveo u pitanje vjerodostojnost tih obrazloženja, Sud je njegovu tužbu odbio u cijelosti.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293